

ARCHITEKTAS FELIKSAS BIELINSKIS

Saulius Jučys

Feliksas Bielinskis gimė 1904 m. Vynupės palivarke, Panevėžio rajone. Pradžios mokyklą baigė Panevėžyje. 1919 m. įstojo į Panevėžio vyrų gimnazijos antrą klasę. 1925 m. įstojo į Kauno universiteto technikos fakultetą, kurį baigė 32 m. Diplominis darbas (projektas) - "Meno ir archeologijos muziejus Kaune".

1932–1934 metais tarnavo Lietuvos kariuomenėje. 1934 m. pradėjo dirbti Statybos ir sauskelių inspekcijoje statybos inžinieriumi. 1938–1940 metais buvo Kauno miesto savivaldybės architektas ir projektavimo dalies vedėjas. 1940 ir 1944–1946 – aisiais – Kauno miesto vyriausias architektas. Po karo dėstė Kauno universitete, vėliau iki 1963 m. – Kauno politechnikos institute. Nuo 1963 iki 1980 metų dirbo Statybos ir architektūros institute.

1948 m. F.Bielinskis tapo docentu. 1954 m. jam suteiktas menotyros mokslų kandidato vardas. 1967 m. paskirta respublikinė premija, 1974 m. suteiktas Nusipelnusio architekto vardas.

Mirė F.Bielinskis 1986 m. vasario 13 d. Kaune. Palaidotas Petrašiūnų kapinėse.

Pagal F.Bielinskio projektus pastatyta visa eilė mokyklų: Kaune, Ukmergėje (1936), Šventojoje, Kėdainiuose, Vievyje (1937). Suprojektuoti ir pastatyti stadionai: Ukmergėje (1932), Kaune (1935), Alytuje (1936). Įrengtas vandens rezervuaras Kaune (1938). Pagal F.Bielinskio projektą pastatyta Gelažių bažnyčia ir Uliūnų bažnyčios bokštas.

Architektas dalyvavo daugelyje prieškarinio Lietuvoje skelbtų konkursų, iš kurių septyniuose laimėjo premijas. Parašė straipsnių apie liaudies architektūrą, statybą, rajoninį planavimą, landštafto bei rekreacinę architektūrą. Su kitais bendraautoriais parengė albumus "Lietuvių liaudies menas. Architektūra (1957 – 1965)", "Lietuvių liaudies menas. Mažoji architektūra." (1970), "Armocentas" (1964). Maskvoje rusų kalba išleista F.Bielinskio knyga "Lietuvių liaudies architektūra"(1960).